

Depresija je možda najrazornija od "đavoljih lukavstava" zbog toga što đavo sakuplja sve ono o čemu smo govorili (osudu, sumnju, strah, zle misli i zamisli), upakuje ih u očaj i ostavlja te sa preplavljujućim osećajem beznadežnosti. Mnogi Božji ljudi kroz vekove znali su iz prve ruke šta to znači biti u depresiji. Možda ćeš biti iznenađen kada pronadeš da su i psalmista i apostol Pavle doživljavali depresiju.

Slušaj njihove reči: *"Udan tuge svoje tražih Gospoda; noću je ruka moja podignuta, i ne spušta se; duša moja neće da se utješi. Pominjem Boga, i uzdišem; razmišljam, i trne duh moj. Držim oči svoje da su budne; klonuo sam, i ne mogu govoriti."* (Psalam 77:2-4) *"Bili (smo) preko svake mere i preko naše snage opterećeni, tako da nismo više bili sigurni ni za svoj život".* (2. Korinćanima 1:8). U istoriji crkve postoje mnogi primeri onih koji su patili od depresije. Viljem Kuper, veliki engleski pesnik i pisac himni, ceo život se borio sa manijačkom depresijom.

Poznati propovednik, Čarls Spurgeon je rekao: "Od svih ljudi ja sam možda subjekt najdublje depresije povremeno... Depresije tako zastrašujuće da se nadam da niko od vas neće nikada prolaziti kroz takve ekstremne jade i izgubljenost kroz kakve ja prolazim." Tako vidimo da Božji ljudi nisu izuzeti od depresije. Svako povremeno pati od nje, neki češće i jače nego drugi. Pitanje je samo: šta raditi sa depresijom? Najpre – treba da znamo šta je uzrokuje. Postoje uglavnom četiri vrste depresije. Prvo, depresija koja je organske prirode (telesni nedostaci, hormonska ili hemijska neuravnoteženost). Zatim, depresija prouzrokovana okolnostima: životni problemi te spuste dole. Neke depresije su povezane sa grehom. I, na kraju, depresija koja je direktna posledica sotonske aktivnosti. Prepoznati tip depresije u koju je neka osoba upala nije uvek lako; međutim, Bog je obećao mudrost za one koji je od Njega traže (Jakov1:5).

Kada jednom prepoznamo uzrok, možemo nastaviti tretman. Ako je uzrok organski, tada će tretman prvenstveno biti medicinski. Ako su uzrok okolnosti, tretman je zadobijanje biblijske perspektive u odnosu na njih i pouzdanje u Boga. Ako je uzrok greh, pokajanje je neophodno. Ako je uzrok sotonska aktivnost, jedino će ga duhovno oružje Božje Reči i molitve prevladati. Nekada kada još nisu postojali lekovi protiv depresije, Viljema Kupera je iz duboke, mračne i samoubilačke depresije izmolio verni prijatelj i pastir Džon Njutn. Iako tretmani sa lekovima mogu biti korisni, oni ne bi trebalo da isključuju Božju Reč i molitvu.

Moje mišljenje je da bez obzira na uzrok depresije uvek postoji njen sotonski aspekt. Zato verujem da svaka depresija, bez obzira na njen izvor, treba da bude lečena biblijskim savetovanjem i uz intenzivnu molitvu. Ako te je uhvatila depresija, seti se: "takova (se) stradanja događaju vašoj braći po svijetu... ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušanjem i kraju da možete podnijeti" (1. Petrova 5:9 i 1. Korinćanima 10:13). Nemoj verovati đavolovoj laži da nema nade i da je bolje da završiš sa svim. Gledaj na Gospoda! Pozovi Njegovo ime! Stani na Njegovu Reč! Moli se, i traži od drugih da se mole za tebe. Traži pobožni savet od pastira ili zrelijeg hrišćanskog prijatelja. I, na kraju, znaj da će "Bog mira da satre sotonu pod noge naše skoro" (Rimljanima 16:20).

Sada idemo na razmatranje zadnjeg aspekta đavolovog rada protiv nas – iskušenja.

Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere. Branite se od njega tvrdom u vjeri, znajući da se takova stradanja događaju vašoj braći po svijetu." (1. Petrova 5:8-9).

Sotonina najpoznatija aktivnost je iskušavanje ljudskog roda, Iskušenje je težnja i popuštanje zlu; što je zajedničko iskustvo svih ljudi bez obzira na to da li su hrišćani ili nisu. Ipak, sotona ulaže dodatni napor u iskušavanje hrišćana. On zna da ako uspe da obori hrišćanina, može do određenog stepena omalovažiti crkvu i naneti sramotu imenu Gospoda. Kao što je Davidov greh sa Betsebon doneo

"priliku neprijateljima Gospodnjim da hule", isto tako se dešava sa hrišćanima koji greše. To je jedan od sotoninih motiva za iskušavanje vernika. Sledeći razlog zbog kojeg te sotona kuša je jednostavno to što te mrzi i želi da te uništi. On zna da "grih učinjen rađa smrt" (Jakovljeva 1:15). Kada Petar opisuje sotonu kao "ričućeg lava" koji "hodi i traži koga da proždere" (1. Petrova 5:8), on bez sumnje misli na sotoninu aktivnost u iskušavanju čoveka. Sa smrću i uništenjem kao ciljem kušača, ne smemo sebi dozvoliti da olako shvatamo samo iskušenje. Naprotiv, moramo biti trezni i oprezni u ophođenju i obračunavanju sa našim neprijateljem đavolom.

Prepoznavanje iskušenja

Prvo što treba da uradimo u vezi sa iskušenjem je da naučimo prepoznavati kada smo kušani. Jedna od sotoninih osobina je tajanstvenost. On se toliko dobro pretvara da dosta često onaj koji je kušan ne raspoznaje šta se u stvari događa. Kao iskusni ribolovac koji zna pravi mamac, sotona zna područja tvoje slabosti i prema njima će te iskušavati. On se može pojaviti kao anđeo svetlosti, dama u očajanju, kao rešenje tvojih finansijskih problema ili kao odgovor na tvoj siromašni imidž. Lista se nastavlja u nedogled. Pavle je mislio na ovu sotoninu osobinu kada je pisao Korinćanima. On je rekao: "Ali se bojim da kako kao što zmiја Evu prevari lukavstvom svojijem tako i razumi vaši da se ne odvrate od prostote koja je u Hristu" (2. Korinćanima 11:3).

Iako je iskušenje ponekad teško prepoznati, možeš biti siguran da si kušan kad god si suočen sa situacijom koja te navodi na izgovor ili racionalizaciju, na kompromis ili na bilo koji način na neposlušnost Božjoj Reči.

Izbegavanje iskušenja

Sledeći važan aspekt u suočavanju sa iskušenjem je da uložiš svaki napor da ga izbegneš. Možeš izbeći iskušenje prvenstveno kroz molitvu. Isus je rekao: "Bdite i molite se da ne padnete u iskušenje" (Matej 26:41). Iskušenje možeš izbeći ako imaš realan pogled na samog sebe. To znači prepoznavati svoje slabosti i čuvati se, udaljavati se od stvari koje su za nas poseban problem. Ako si imao problema sa seksualnim grehom, tada moraš učiniti sve što je u tvojoj moći da izbegneš svaku situaciju koja može da te ponovo navede na spoticanje. To može da znači izbegavanje određene osobe ili grupe ljudi; izbegavanje određene vrste zabave (na primer, bioskop i gledanje video-filmova, TV – posebno kablovska – Interneta, ili držati se podalje od polica sa magazinima u knjižarama ili pred kioskom).

Ako su tvoji problemi bili vezani za alkohol ili drogu, treba da izbegavaš ljude, mesta ili situacije koje mogu da te navedu na iskušenje. Ovaj isti princip primenjuje se na svakom području slabosti. Ako nakon ovog svega i dalje sebe nalaziš u situaciji koja te vodi u iskušenje, kao ona Josipova sa Potifarovom ženom, jedina pomoć u takvim okolnostima je da se beži kao što je Josip uradio.

Znati svoja područja ranjivosti je u stvari korak napred u pobedi nad iskušenjem. Setimo se da "ko misli da stoji, neka pazi da ne padne" (1. Korinćanima 10:12). Nemoj sebe dovoditi u situaciju iskušenja, nego radije: "beži od toga, i idi za pravdom, pobožnosti, verom, ljubavi... Bori se u dobroj borbi vere, uhvati se za večni život" (1. Timotiju 6:11-12).

Prevazilaženje iskušenja

Jedina "dobra vest" kada smo kušani je da možemo izvojevati pobedu nad iskušenjem. Važno je da znamo sledeće: ako slušamo ili gledamo neke hrišćane, možemo steći utisak da je pobeda nemoguća i da je padanje u veri i udaljavanje od Gospoda samo još jedan neizbežan aspekt hrišćanskog iskustva. Ništa ne može biti dalje od istine. Biblija kaže da je pobeda moguća. Apostol Jovan je rekao: "Dječice moja! ovo vam pišem da ne griješite" (1. Jovanova 2:1). (Jakovljeva 4:7-8), upućuje nas kako da postignemo pobedu: "Pokorite se

dakle Bogu, a protivite se đavolu, i pobjeći će od vas. Približite se k Bogu, i on će se približiti k vama". Pobjeda počinje sa potpunim podređivanjem Bogu. Ako Isus nije Gospod naših života, biće veoma teško, ako ne i nemoguće biti pobjednik nad iskušenjem. Kada smo predali sebe Bogu, suprotstavljamo se đavolu. Suprotstavljanje đavolu znači da stojimo nasuprot njemu sa oružjem koje nam je Bog dao.

Prvo oružje je Božja Reč. Kako se mi odupiremo, u svoje vreme sotona će pobeći. U (Mateju 4:1-11), vidimo ovo divno oslikano u životu Hrista. Isus, nakon što je postio četrdeset dana i četrdeset noći, susreće sotonu koji mu kaže: "Ako si Sin Božji, zapovedaj da se ovo kamenje pretvori u hlebove." Ovde naš Gospod radi ono što smo i mi upućeni da radimo. On se odupire đavolu. Kako? Božjom Rečju: "Pisano je: ne živi čovek samo od hleba, nego od svake reči koja izlazi iz usta Božjih." Svaki put kada sotona dolazi sa kušnjom, Isus ga presreće sa Božjom Rečju. Mi treba da se obračunamo sa iskušenjem baš kao što je Isus radio - sa Božjom Rečju. Kada te sotona vodi u iskušenje da se vratiš svojim starim navikama, odupri mu se sa (2. Korinćanima 5:17), koja kaže: "Ako je ko u Hristu, on je novo stvorenje; staro prođe, gle, sve novo postade". Takođe sa (Rimljanima 6:11-12): "Tako i vi dakle držite sebe da ste mrtvi grijehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem. Da ne caruje dakle grijeh u vašemu smrtnom tijelu, da ga slušate u slastima njegovijem."

Kada te sotona kuša nemoralom ili bilo čime što Bog zabranjuje, suprotstavi mu se sa (1. Korinćanima 6:19-20): "Zar ne znate da je vaše telo hram Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te ne pripadate samo sebi? Vi ste, naime, skupo kupljeni, proslavite, dakle, Boga svojim telom". Upravo u ovom praktičnom razmatranju iskušenja mi vidimo važnost Davidove izjave: "U srce svoje zatvorio sam riječ tvoju, da ti ne grijeshim" (Psalam 119:11). Pamćenje stihova je velika prednost pri susretu sa kušnjom. Na kraju, setimo se da "je naš stari čovek raspet s njim, da bi grešno telo bilo obesnaženo, da mi više ne robujemo grehu... pošto ste oslobođeni greha, stavljeni ste u službu pravednosti" (Rimljanima 6:6,18). Nakon što smo se pozabavili iskušenjem došli smo do kraja ovog područja našeg proučavanja gde smo se prvenstveno koncentrisali na narav i aktivnosti našeg neprijatelja. Od ove tačke krećemo ka razmatranju onih stvari koje će nas dovesti do pobjede u ovoj hrišćanskoj borbi.

Dozvolite mi da završim ovaj deo sa dve veoma ohrabrujuće izjave iz Božje Reči. "Drugo iskušenje ne dođe na vas osim čovječijega; ali je vjeran Bog koji vas neće pustiti da se iskušate većma nego što možete, nego će učiniti s iskušanjem i kraj, da možete podnijeti" (1. Korinćanima 10:13). "Imajući dakle velikoga poglavara sveštениčkoga, koji je prošao nebesa, Isusa Sina Božijega, da se držimo priznanja. Jer nemamo poglavara sveštениčkoga koji ne može postradati s našijem slabostima, nego koji je u svačemu iskušan kao i mi, osim grijeha. Da pristupimo dakle slobodno k prijestolu blagodati, da primimo milost i nađemo blagodat za vrijeme kad nam zatreba pomoć". (Jevrejima 4:14-16).

Ako Vam treba više informacija po ovoj temi, ili direktan kontakt, biblijska podrška u razumevanju navedenih stihova Svetog pisma, ili želite da se sa nama molite po pitanju Vaše lične kušnje ili depresije, slobodno se javi-te, direkto na ovaj dati E-mail: dobravest@bluewin.ch mi zaista najiskrenije želimo da Vam pomognemo. Opišite nam Vaša pitanja ili obrazloženja koliko je to moguće precizno, mićemo se za taj opis moliti Bogu, da nam On da odgovor, kako da Vam biblijski odgovorimo, tj. pomognemo.

Odgovara: pastor Nikola Mijatov